

fulgte han med Korporalen ud til Øvels- pladsen og gik dér uden at deltage i Øvelsen. Derefter fulgte han med tilbage, uden at vise Tegn paa nogen særlig Anstrengelse, men han blev saa som syg fritaget for Øvelser og blev sat til Stuevagt tillige med en anden, som ogsaa er afhørt. Han blev derpaa yderligere syg, og af Frygt for at komme paa Hospitalet igen rømmede han fra Aabenraa, uden at nogen anede det. En Soldat fulgte ham en Tur paa Vejen, man han siger, at han forudsatte, at Manden havde Orlov. Han rejste imidlertid til København, og da han kom hertil, var han døds syg og blev indlagt paa Hospitalet og er derefter afgaaet ved Døden.

Da jeg hørte, at der var en Uoverens- stemmelse mellem Lægen og Stabssergenten med Hensyn til, hvem de havde talt med, og hvilken Mand de havde forhandlet med om, hvorvidt han skulde til Sønderjylland eller blive hjemme, lovede jeg Landstinget, at Sagen nu skulde blive undersøgt fra Grunden af, og derfor er der siden den Tid sket det, at en Auditør ved 18. Bataillon ved Navn Bardenfleth af Generalauditøren er beskikket til at foretage en Undersøgelse. Denne Undersøgelse er nu tilendebragt, og Beretningen derom foreligger her, og jeg skal tillade mig at meddele det høje Ting Indholdet deraf. Det hedder i denne Indberetning, som følger: „Efter Ordre skal jeg fremsætte følgende Bemærkninger efter den Anledning, som Resultatet af de i hoslagte Sag stedfundne Undersøgelser dertil giver. Undersøgelserne har fundet Sted i København, i Sønderborg, i Aabenraa og Haderslev, i Helsingør og paa Frederiks- berg.

I „Social-Demokraten“ for den 28. November f. A. og i en Del følgende Numre af Bladet findes i Anledning af menig ved 18. Bataillons 4. Kompagni Nr. 266/1918 Jørgensens Sygdom og Død fremsat en Række Angreb:

I. Paa Reservelæge Osier i Anledning af den af ham den 20. Oktober f. A. paa Frederiksberg Slot foretagne Lægeundersøgelse af det til Sønderjylland indkaldte Mandskab, hvoriblandt afdøde.

II. Paa de Læger, der har behandlet afdøde under hans Ophold i Aabenraa.

III. Paa Militærvæsenet for den Behandling, som afdøde fra Militærets Side er blevet Genstand for.

IV. Paa den vagthavende Læge, der modtog afdøde ved hans Indlæggelse paa Garnisonssygehuset i København. samt

V. Paa Hans Excellence Forsvars- ministeren i Anledning af de Oplysninger,

der er blevet fremsat af denne i Rigsdagen vedrørende den foreliggende Sag.“

Saa kommer Forklaringen og hans Svar til alle disse Angreb.

„Ad I. Den 20. Oktober f. A. mødte det til 2 Maaneders Tjeneste i Sønder- jylland indkaldte Mandskab, deriblandt afdøde, til Lægeeftersyn paa Frederiksberg Slot. Det paastaas nu af „Social-Demokra- ten“, at til Trodsfor, at afdøde meldte sig til Lægen, Reservelæge Osier, som svag og bad om at blive undersøgt, inden han blev sendt til Sønderjylland, fik han, der led af et Bygkorn, kun et Middel mod dette, men blev ikke undersøgt og fik Ordre til straks at rejse til Aabenraa. Naar han ankom dertil, kunde han eventuelt søge Lægehjælp.

Ved de stedfundne Undersøgelser maa det anses konstateret, at det af Reserve- læge Osier den nævnte Dag foretagne Lægeeftersyn foregik paa følgende Maade:

Hver enkelt Mand — der var i alt ca. 200 — blev fremstillet for Lægen, der spurgte ham, om han fejlede noget, og underkastede ham et kropsligt Eftersyn for at opdage eventuelle smitsomme Syg- domme eller lignende. Viste det sig, at vedkommende var syg, eller erklærede han at være dette, blev han holdt tilbage og underkastet en senere indgaaende Under- søgelse.

Ved denne Fremgangsmaade, der er den sædvanlige og maa anses for den mest praktiske, blev 4 Mand udskilt, og alle disse blev indlagt paa Garnisonssygehuset i København.

Afdøde Nr. 266 Jørgensen var ikke mellem dem, der blev underkastet et særligt Lægeeftersyn, og det maa anses givet, at han ikke til Lægens Spørgsmaal, om han fejlede noget, sagde, at han var syg. Dette fremgaar af aldeles overensstemmende Ud- talelser af afdødes Søster, Forlovede og en Ven af ham. Derimod er det muligt, at afdøde, der som nævnt havde Bygkorn, har sagt til Lægen, at han følte sig noget træt, hvortil Reservelæge Osier da har svaret, at det gik nok bedre, naar han kom til Aabenraa, og at han maatte se at faa Øjet kureret, naar han kom hertil.

En Paastand om, at afdøde ved oft- nævnte Lægeeftersyn skulde have haft et saa blegt Udseende, at Reservelæge Osier burde have været opmærksom paa dette, kan ikke anses bestyrket under Sagen, og det maa derfor siges, at der ikke under denne er oplyst noget som helst om, at nogen, specielt ikke afdøde, er blevet uberettiget afvist ved Lægeeftersynet, eller at Reserve-